

داستان ساعت از سال ۲۰۱۲ شروع شد، وقتی کوپولا در باغ «اینگلنوک» خود با فرانسوا-پل ژورن دیدار کرد و ایده ساعتی با دست متحرک انسانی را مطرح کرد. نتیجه، ساعتی تک نسخه با مکانیسمی شگفت انگیز شد: دستی تیتانیومی که به جای عقربه، با خم شدن انگشتان زمان را نشان می دهد. این فروش فشار مالی کوپولا را کمی کم کرد، اما یادآوری تلخی است که حتی اسطوره های سینما هم گاهی مجبور به فروش گنجینه های شخصی شان می شوند.